

Както за „малкото сражение“, така и за „планинското“ ние казахме само толкова, колкото е то нужно за да са докаже, че тие два вида сражения не тръба да са смъштят съ „четованието.“

Преди да изложиме тута нѣкои упѫтувания за четованието, ние тръбва да видиме какъ е бивало то въ разни времена и какъ по-лека-лека са е усъвършенствовало. Ето защо са рѣшаваме ние да опишеме нѣколко четования.

ЧЕТОВАНИЕ ВЪ 1816 Г.

Въ триесетогодишната война, която са бѣше появила въ срѣдня Германия по случайятъ на нѣкои вѣроисповѣдни вопросы, сѫ са появили четворица четоводци: Георги Баденскиятъ марк-графъ, Иванъ Бранденбургскиятъ войвода, Християнъ Брауншвейгскиятъ войвода и Ернестъ Мансфелдскиятъ графъ. Тие войводи, — ако и да имаха различни характери и различни умственни способности, —